HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מאי ניהו. הכי ממון ביד בעליו דקתמר ר"נ היינו לגמ' לעיל **נעשה מעשה** שעדיין לא שילם גמ' שנגמר דינו לשלם: **משלשין בממון.** פי' שלשה הן או מרובה משלשין ביניהם בית דין נעשין שלש ביניהן להשוותם בפרעון ימים לפי חלקו. מי נמי הכי משלשין ליגמר בעלמא הוא מחלקין הפרעון בין שלשתן והוא הדין נמי פי' מרובה הן מרבעין: **כל קמיניה.** בתמיה. וכי יכול הוא לחזור בו ויפטר הנדון משלשה: **העדנו.** מי ופלוני ומביאו אינו מודה: **וחויבנו ממון.** בב"ד שהזמנו והעמידנו הנדון בדין על הזמתנו וחייבונו בב"ד ומהשה שעמד ממונח הוא בגבייתו ואין זה מרגיש את עצמו שכבר הרשיעוהו להלכה: **כיון דלחבריה לא מצי מחייב ליה.** שאינו נאמן על חבירו: **מתני' שגירש את אשתו.** בפנינו בעיר פלוני וזה לומר לא גרשתי ואיני חייב לה כתובה ונמצאו זוממין בעמנו הייתם: **והלא כין היום כו'.** כלומר מה ישלמו אלו פי' שלשתן מאחר כל הכתובה והלא שמא יומת או יגרשנה היום או מחר וסופו ליתן לה כתובה נמצאו אלו היו מפסידין חומו כלום: **לומדין למה הדבר רומה ליתן בכתובתה של זו.** מפקפק שמא נתאלמנה או נתגרשה יעלנה לוקח ואם מתה יירשנה בעלה ויפסיד מעותיו שנתן וגמ' מפרש מאי קא מחייב להו תנא דמתני' ליתן: **גמ' כיצד שמין.** כלומר מאי קא מחייב להו למיתב ליה לפתור מנתנו לבני נדדים כיצד הרי יש ליתן ונאמר זכות בפקפק בכתובה זו היא מניפה שמא ימות או יגרשנה תגבה את כולה והוא מניפה שמא תמות בחיי ירשנה יפה כח זכותו מכח זכותה שהוא מוכל פירות הקרקע המיוחד לכתובתה תמיד ולא היא ועוד שהוא מוחזק ועומד והיא מסכרא גוביינא ואם בא לומר למכור לאחר זו זכות שקיבל עליו זה זכות שקיבל עליו מכח מי אמרינן דשמין לשמא כמה אדם רומה ליתן בזכות שקיבל עליו ב' מנה ומכר ליה בתרי מנה ואתא לאחר ומצי אמר ליה זבנתיה בתרי מנה ואנא בעי מינך תרי מנה ואי אמרת בשלמא